

BOEKBESPREKING

Natuurbescherming in Indië gedurende het jaar 1935. Tiende verslag van de Ned.-Indische Vereeniging tot Natuurbescherming. Buitenzorg, Archipel Drukkerij, Aug. 1936. 192 blz., 30 foto's en teekeningen

Laten wij beginnen met mede te deelen, dat dit mooie boek alleen voor leden der N.I. Vereeniging tot Natuurbescherming (secr.-penn. A. HOOGERWERF, Buitenzorg) verkrijgbaar is. Daar men zich reeds voor f 2.50 als lid kan laten inschrijven, aarzele men niet dit terstond te doen. Werft men dan bovendien nog 5 nieuwe leden erbij, dan komt men tevens in het bezit van het in 1937 uit te geven zilveren Jubileum-album van Natuurmonumenten, dat een uitgezochte collectie foto's van beschermde diersoorten en natuurmonumenten zal bevatten, voorzien van een deskundige toelichting. Dit Jaarboek onderscheidt zich van zijn voorgangers door een bezadigder inzicht in de problemen en een grooteren ernst bij het behandelen der vele moeilijkheden die zich bij daadwerkelijke Natuurbescherming voordoen. Is dit reeds een goed teeken, de ijver en het optimisme waarmee de leiders der Vereeniging tevens bezielde zijn, doet ons groote verwachtingen koesteren voor de toekomst. Nog steeds staan sommigen sceptisch tegenover een blijvend behoud van de merkwaardigste — thans reeds van een wissen ondergang geredde — terreinen, die hetzij om hun bekoorlijke ligging, hetzij om het vele wetenswaardigs, dat zij in biologisch opzicht bevatten, tot natuurmonument of wildreservaat werden uitgekozen. Inderdaad is de toestand zéér kritiek, voorzooover het de instandhouding van grof wild binnen de reservaten betreft: de Javaansche neushoorn is zijn uitroeiing nabij en thans is het meer een kwestie van uiterst streng toezicht en strenge straffen tegen jacht-overtredingen, dan van uitbreiding van het woongebied van dit prachtige dier. Gelukkig is in het afgelopen jaar het ledental der Vereeniging verdubbeld, wel een bewijs, dat de publieke opinie met den dag verandert, en dat er dus geen reden meer is te twijfelen aan den invloed, die van een krachtige Vereeniging als deze, kan uitgaan.

Behalve een zeer uitvoerige „Berichtgeving omtrent Natuurbescherming in 1935”, welke wij reeds uit de vorige jaarboeken kennen, en die o.i. een groote documentaire waarde heeft, vinden wij in dit Jaarboek niet minder dan 16 artikels die elk één of ander onderwerp over natuurbescherming bevatten: F. H. ENDERT schrijft over het Nm. Soebah, waar duidelijk uit blijkt, dat zelfs de instandhouding van de kleinste plekjes grond vaak een bron van genot en wijsheid voor den natuuronderzoeker kunnen zijn. A. HOOGERWERF rapporteert over korte bezoeken aan het Danoe-moeras en het Nm Oedjoengkoelon, twee zorgenkinderen van de Vereeniging, die de volle aandacht der overheid zeer dringend behoeven. Wat de Buitenbezittingen betreft, zijn verschillende interessante gegevens te vinden in de artikelen van W. GROENEVELDT, die op aantrekkelijke wijze over de rijkdommen der Vereeniging in de res. Benkoelen vertelt: bijzondere vermelding verdient zijn artikel over de bescherming van den wild- en vischstand in de residentie, waaruit men ziet, hoe noodzakelijk het is, dat ook Europeesche bestuursambtenaren hun invloed laten gelden teneinde ernstige misstanden te voorkomen of uit den weg te ruimen, — mede ten bate van de bevolking. Jagers vinden behartigenswaardige gegevens omtrent de werkelijke schade door het grovere wild aan land- en tuinbouwstreken aangericht in de artikelen van F. J. APPELMAN en W. GROENEVELDT, twee bij uitstek practisch-deskundigen, door wie men zich met vertrouwen laat inlichten omtrent de beste methoden schadelijk gedierte den baas te blijven. Prachtige foto's van wilde planten, vogels en landschappen treffen wij aan in de opstellen van J. P. SCHUITEMAKER (Nm. Mandor in W. Borneo), C. VAN STEENIS (Brandsavannen in Indramajoe) en A. HOOGERWERF (Vogels in de Brantasdelta; Wildreservaat Zuid Sumatra I), die elk afzonderlijk getuigenis afleggen van den ernstigen wil een grootsch doel te bereiken.

Kan er nog iemand twijfelen aan de enorme idieele en opvoedkundige beteekenis van het feit, dat thans ruim 1400 000 ha ongerepte natuur, verdeeld over 121 natuurmonumenten en wildreservaten, die over den geheelen Archipel verspreid liggen, in hun oorspronkelijken toestand voor het nageslacht behouden zijn? Dit brengt groote verplichtingen met zich mede, en, hoe overdreven het ook moge klinken: ieder kan bijdragen tot het nakomen hiervan; hoe meer steun de Vereeniging ondervindt, hoe meer zij haar arbeidsveld kan verruimen en hoe krachtiger zij kan optreden